

Не ме видишъ, милъ побратимъ, що врагъ водамъ?
 На вечера, милъ побратимъ, си легнувамъ,
 Ни бакнуватъ, зло да го на'итъ, ни щипуватъ,
 Ни со рѣка, зло да го на'итъ, пофатуватъ.
 Отъ како сумъ, милъ побратимъ, ясъ мѣжена,
 Да вѣрувашъ, милъ побратимъ, пакъ сумъ мома.“

400.

Вода водить лудо младо,
 Вода му съ запираше;
 Запирува морска риба;

Не ми била морска риба,
 Туку било малко моме,
 Со герданъ ъж запирува.

401.

Първа вечеръ вечерафме
 Ъсно пиле геребица;
 Втора вечеръ вечерафме
 Два гулаба пролетни;
 Трека вечеръ вечерафме
 Три кокошки менгюшки;
 Четворта-та вечерафме,
 Четири пайки шепетайки;
 Пета вечеръ вечерафме
 Петъ гуски недокубени;
 Шеста вечеръ вечерафме

Шесъ овни недодрани;
 Седма вечеръ вечерафме
 Седумъ крави 'се ялови;
 Осма вечеръ вечерафме
 Осумъ гарми волови;
 Девета-та вечерафме
 Деветъ гарми биволи;
 Десета-та вечерафме
 Десетъ вѣрзми камили;
 Единаѣсета вечерафме
 Единаѣсетъ конъи крастави.

402.

Дали знаишъ, паметувамъ, Милице!
 Кога съ два-та любефме, —
 Отъ двана'есетъ години —
 Отъ трина'есетъ пролеке —
 Во чичова-та градина? —
 Твое-то око кунадиче, —
 Твоя-та нога гугуфче. —
 Кога съ два-та любефме —
 Потъ бѣлъ цѣрвени трандафилъ; —
 Никой по край насъ немаше, —
 Сѣд' еденъ госпоть натъ назъ. —